



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6285/2022
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милинко Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1191/21 од 14.03.2022. године, у седници одржаној 14.07.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1191/21 од 14.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1191/21 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 1191/21 од 14.03.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару П 715/20 од 10.03.2021. године, исправљена решењем истог суда од 30.09.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због неоснованог лишења слободе – притвора у периоду од 24.12.2014. године до 24.02.2015. године и повреде угледа и части исплати износ од 320.000,00 динара, са законском затезном каматом од 11.03.2021. године до исплате, те обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново

тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлука нижестепеног суда о неоснованости тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Ревизијом тужиоца се наводи да тужени у поступку пред првостепеним судом (ни пре ни после укидања првостепене пресуде) није истакао приговор застарелости потраживања и на тај начин ревизијом се указује на битну повреду одредаба парничног поступка, а то није дозвољен разлог за институт посебне ревизије из члана 404. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 13.09.2019. године. Вредност предмета спора је 320.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер се наведена одредба не може применити у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (члан 467. ЗПП), предвиђено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић